

ficere netop denne Konvention, hvorved man ikke alene vilde undlade at yde danske Havnearbejdere den ved Konventionen til-sigtede Beskyttelse, men ogsaa vilde paa-
drage sig Ansvar for, at den Beskyttelse, som andre Lande ønskede at give deres Havnearbejdere gennem en Ratifikation af Konventionen, blev mindre effektiv. Da der dernæst gennem Udstedelsen af Søfartsministeriets fornævnte Bekendtgørelse allerede er truffet de fornødne Foranstaltninger til, at Konventionens Bestemmelser kan opfyldes her i Landet fra 1. Januar 1933 at regne, forelægger man herved Forslag om Rigsdagens Tilslutning til, at Konventionen ratificeres snarest muligt og i hvert Fald saa betids, at den formelle Ratifikation kan foreligge inden 1. Januar 1933, jfr. den paa Mødet i Genève udtalte Henstilling.

Af Hensyn til de Ulemper, som en ikke-samtidig Iværksættelse af Konventionens Bestemmelser — som foran anført — vil medføre for de danske Havnearbejdere og de danske Ekspeditører, har man imidlertid ment, at Ratifikationen af Konventionen bør betinges af, at Konventionen ogsaa ratificeres af de Medlemsstater indenfor den internationale Arbejdsorganisation, fra hvilke der ad Søvejen her til Landet indgaar Godsmængde af større Omfang, nemlig Belgien, England, Frankrig, Holland, Italien og Tyskland.

Følgende Lande har pr. 1. August 1932 ratificeret Konventionen: Australien, Estland, *Finland*, Indien, Irland, Japan, Kina, Luxemborg, *Norge*, Polen, Portugal og *Sverige*."